

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.660/2006/10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a pártfogó ügyvéd neve (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a jogtanácsos által képviselt ... Megyei Egészségbiztosítási Pénztár (I. r. alperes címe) I. r. és a irodavezető által képviselt Magyar Államkincstár (1054 Budapest V., Hold u. 4.) II. r. alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.P.20.447/2006/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. és 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját 3 600 (Háromezer-hatszáz) forintban állapítja meg, melyet az állam visel.

Megkeresi az ítéltábla a Debreceni Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy (pártfogó ügyvéd neve) pártfogó ügyvéd részére 3 600 (Háromezer-hatszáz) forintot utaljon ki.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes napközis nevelő munkakörben a Iskolával közalkalmazotti jogviszonyban állt. Az iskola fegyelmi tanácsa 2004. december 9-én kelt ... számú fegyelmi határozatával a felperest elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtotta és a határozat jogerőre emelkedéséig állásából felfüggesztette. A ... Munkaügyi Bíróság számú, 2005. december 12. napján jogerőre emelkedett ítéletével a felperesnek a határozat ellen előterjesztett keresetét elutasította.

A felperes 2005. május 9-én a II. r. alperes ... Megyei Területi Igazgatóságánál személyesen táppénz iránti igényt terjesztett elő és bemutatta a 2005. április 5. napjától 2005. május 8. napjáig terjedő időszakra kiállított keresőképtelenségről szóló orvosi igazolást. A II. r. alperes alkalmazottja úgy tájékoztatta, hogy táppénzre nem jogosult.

2005. június 13-án újra táppénz iránti igényt terjesztett elő a felperes, egyidejűleg bemutatta a 2005. április 5. napjától 2005. május 8-ig, valamint 2005. május 8-tól 2005. június 13-ig terjedő időszakról kiállított keresőképtelenségre vonatkozó orvosi igazolást. Ismételten olyan tartalmú tájékoztatást kapott, hogy táppénzre nem jogosult. Ezt követően írásban is előterjesztette kérelmét, az eljárás során a II. r. alperes területi igazgatósága számú határozatával a felperes igényének elbírálását a közalkalmazotti jogviszony megszűnése időpontjának megállapításáig felfüggesztette. Fellebbezésében a felperes a táppénz méltányosságból történő folyósítását kérte, a fellebbezési eljárásban az I. r. alperes tájékoztatta a felperest a méltányosságból engedélyezhető pénzbeli ellátások feltételéről, majd az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

2005. július 8-án a II. r. alperes területi igazgatósága tájékoztatta a felperest, hogy táppénzre az jogosult, akinek a biztosítása fennállása vagy annak megszűnését követő első, második vagy harmadik napon keresőképtelenné válik.

A felperes kereseti kérelmében az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 5 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés és 1 126 395 Ft és annak 2005. június 1. napjától járó kamata vagyoni kártérítés címén történő megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy az alperesek megsértették az 1997. évi LXXXIII. tv. 5. §-ában írt tájékoztatási kötelezettségüket azzal, hogy nem tájékoztatta az Ebtv. 45. §-ának (4) bekezdésében foglalt rendelkezésről, melynek tartalma szerint kivételesen indokolt esetben a Főorvosi Bizottság a keresőképtelenséget a vizsgálatra jelentkezés időpontjától legfeljebb hat hónapra visszamenőleg is igazolhatja. A felperesi előadás szerint, amennyiben 2005. május 9-én vagy 2005. június 12-én ezt a tájékoztatást megkapta volna, az egyébként 2004. december 9., 10., 11. napján is fennállt keresőképtelensége a főorvosi bizottság által igazolható lett volna és ez esetben táppénzre is jogosult lett volna. Vagyoni kára az elmaradt táppénz összege, nem vagyoni kára az ellátás elmaradásával okozati összefüggésben bekövetkezett egészségsromlása és elnehezült életkörülményei miatt keletkeztek.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és rögzítette, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli. Határozatának indokolásában azt állapította meg, hogy a közigazgatási hatóság ügyfelek tájékoztatása körében kifejtett tevékenysége vonatkozásában a közigazgatási szerv ügyintézőjének tudatos, vagy súlyosan téves adatközlése és felvilágosítása alapozhatja meg a közigazgatási hatóság kártérítési felelősségét. Mulasztással történő megsértés akkor alapozhatja meg a közigazgatási hatóság kártérítési felelősségét, ha az tudatos vagy súlyosan gondatlan. Az alkalmazottak tájékoztatási kötelezettsége a rendelkezésükre álló információhoz igazodik és az ügyfél által előadottak és az azok alapján meghatározható tényállás keretében releváns tájékoztatásra terjed ki. A felperes sem 2005. május 9-én, sem 2005. június 13-án nem bocsátott az ügyintézők részére olyan információt, amelyből következtethettek volna, hogy a felperesnek már 2004. december 9-10-11. napján is fennállt a keresőképtelen állapota és amelyhez igazodóan az Ebtv.

45. §-ának (4) bekezdésében írtakra vonatkozóan tájékoztathatták volna. Ebből következően úgy a jogellenesség, mind a felróhatóság megállapíthatóságának hiánya miatt

a keresetet, mint alaptalant, elutasította, elfoglalt jogi álláspontja következtében az összecszerűség vonatkozásában a bizonyítást mellőzte.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperesek kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Hivatkozott az elsőfokú eljárásban csatolt 2005. július 14-én kelt Országos Orvosszakértői Intézet elsőfokú szakértői véleményére, melynek tartalma szerint a felperes munkaképesség-csökkenése 50 %-os mértékű, amely 2004. december 9. napjától véleményezhető. Álláspontja szerint ez a visszamenőleges keresőképtelenséget megfelelően igazolja, az alperesek alkalmazottai pedig mulasztottak, amikor nem tájékoztatták arról, hogy egy visszamenőleges igazolással jogosult a táppénz folyósítására.

Az alperesek ellenkérelmeikben az elsőfokú ítélet helyes indokai szerint történő helybenhagyását kérték, az I. r. alperes a fellebbezésben hivatkozottakra kifejtette, hogy az Ebtv. 44. §-ában meghatározott taxációban a keresőképtelenség esetei között a munkaképesség-csökkenés nem szerepel, a felperes által hivatkozott szakértői vélemény nyugellátás iránti igény elbírálásához készült és nem keresőképtelenséget igazol.

A felperes Pf. 9. sorszám alatt személyesen előterjesztett beadványában keresetét felemelte a 2005. október 17. és 2005. december 31. közötti időszakra a rendszeres szociális járadék és annak kamatai, valamint 77 nap után járó munkanélküli járadék és annak kamatai kártérítés címén történő megfizetésére.

A keresetet elutasító ítélet ellen előterjesztett felperesi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság kellően feltárt tényállás alapján megalapozott döntést hozott. Ítéletét az irányadó jogszabályi rendelkezések pontos felhívásával meg is indokolta.

Az ítélet tábla egyetértett azzal, hogy a perbeli esetben az alperesek kártérítési felelősségét csak kirívóan súlyos mulasztás alapozta volna meg.

A felperes álláspontja szerint a II. r. alperes ügyintézője megtehetette volna, hogy minden lehetséges helyzetre vonatkozóan tájékoztatást ad, azonban a helyes eljárás az volt, hogy a konkrét helyzet ismeretében adekvát tájékoztatást kapott a felperes. A fellebbezésben felhívottakra az ítélet tábla megjegyzi, hogy a kivételes Főorvosi Bizottsági igazolásra a felperesnek akkor sem lett volna alanyi joga, ha maximum 6 hónappal az általa előadott panaszai után megjelenik a vizsgálaton. A bizottság nyilvánvalóan az orvostudomány állása szerinti vizsgálati módszerekkel döntötte volna el a keresőképtelenség kezdő időpontját, nem pedig annak alapján, hogy a felperesnek mikor szűnt meg a munkaviszonya.

A fellebbezés szükségeltette kiegészítésekkel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) és 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, azonban az alperesek képviselői költséget nem igényeltek, ezért ebben a vonatkozásban határozni nem kellett.

A felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése alapján állapította meg, a kiutalás iránt a (6) bekezdés szerint intézkedett.

D e b r e c e n, 2007. július 11. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -